

Άριθμός 147

Ο ΠΕΡΙ ΔΗΜΩΝ ΝΟΜΟΣ
(ΝΟΜΟΣ 64 ΤΟΥ 1964, 15 ΤΟΥ 1966, 9, 47 και
89 του 1970 και 87 του 1972).

Κανονισμοί θεσπισθέντες υπό της Δημοτικής Έπιτροπής
Λευκάρων.

Ἡ Δημοτική Ἐπιτροπή Λευκάρων, ἐνασκοῦσα τὰς ἐξουσίας τὰς χορηγοῦμενας εἰς αὐτὴν δυνάμει τῶν ἀρθρῶν 8, 19 καὶ 37 τοῦ περὶ Δήμων Νόμου τοῦ 1964 καὶ οἰουδήποτε ἄλλου πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτοῦντος Νόμου, διὰ τοῦ παρόντος θεσπίζει τοὺς ἀκολουθοῦς Κανονισμοὺς :

1. Οἱ παρόντες Κανονισμοὶ δύνανται νὰ ἀναφέρονται ὡς οἱ Δημοτικοὶ (Τροποποιητικοὶ) Κανονισμοὶ Λευκάρων τοῦ 1981 καὶ θὰ ἀναγινώσκωνται ὁμοῦ μετὰ τῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Λευκάρων τοῦ 1965 (ἐν τοῖς ἐφεξῆς ἀναφερομένων ὡς «οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ») καὶ οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ καὶ οἱ παρόντες Κανονισμοὶ θὰ ἀναφέρονται ὁμοῦ ὡς οἱ Δημοτικοὶ Κανονισμοὶ Λευκάρων 1965 ἕως 1981.

2. Οἱ βασικοὶ κανονισμοὶ διὰ τοῦ παρόντος τροποποιῦνται διὰ τῆς ἐν αὐτοῖς ἐνθέσεως, εὐθὺς μετὰ τὸν Κανονισμὸν 193, τῶν ἀκολουθῶν νέων Κανονισμῶν :

«193Α.—(1) Εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς αἱ ἀκόλουθοι λέξεις θὰ ἔχουν τὴν σημασίαν ἣτις ἀποδίδεται εἰς αὐτάς, ἐκτὸς ἐὰν ἐκ τοῦ κειμένου ἐμφαίνεται ἄλλη σημασία ἦτοι :

«Ἐπαρχος» σημαίνει τὸν Ἐπαρχὸν τῆς Ἐπαρχίας Λάρνακος.

«Συμβούλιον» σημαίνει τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον Λευκάρων.

«Ταμεῖον συντάξεως καὶ φιλοδωρημάτων» σημαίνει τὸ Ταμεῖον Συντάξεως καὶ φιλοδωρημάτων καθιδρυόμενον δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν.

«Υπάλληλος» σημαίνει τὸν Γραμματέα, Ταμῖαν, Δημοτικὸν Μηχανικόν, Ὑγειονομικὸν Ἐπιθεωρητὴν, Δημοτικὸν Ἴατρον ἢ ἄλλον ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην διοριζόμενον ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου ὡς μόνιμον ὑπάλληλον τοῦ Δήμου.

«Συντάξιμος θέσις» σημαίνει τὴν θέσιν ἣτις ἔχει καθορισθῆ ὑπὸ τῆς Δημοτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ ἐπικυρωθῆ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς συντάξιμος.

«Μισθός» σημαίνει τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου τινὸς ὡς οὗτος ἐνεκρίθη ὑπὸ τοῦ Ἐπαρχοῦ συμφώνως τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου, ἢ ὁσάκις ἡ τοιαύτη ἐγκρισις δὲν εἶναι ἀναγκαία, τὸν ἐτήσιον μισθὸν ὑπαλλήλου ὡς οὗτος καθωρίσθη ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου, πλέον ἐν ἐκάστη περιπτώσει τὸ εἰς τὸν τοιοῦτον ὑπάλληλον καταβαλλόμενον τιμαριθμικὸν ἐπίδομα.

«Υπηρεσία» σημαίνει ὑπηρεσίαν συνωδᾶ τῷ περὶ Δήμου Νόμῳ ὡς Δημοτικοῦ Ὑπαλλήλου εἴτε πρὸ ἢ μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ εἰρημένου Νόμου.

(11) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προνοιῶν τῶν παρόντων Κανονισμῶν, τὸ Συμβούλιον θὰ ἐπιβαρύνῃ καὶ θὰ πληρῶνῃ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Φιλοδωρημάτων καὶ συντάξεων συντάξεις καὶ φιλοδωρήματα εἰς ὑπαλλήλους, οἱ ὅποιοι ἀποσύρονται τῆς ὑπηρεσίας, καὶ εἰς

υπαλλήλους, οι οποίοι απεμακρύνθησαν τῆς θέσεώς των δι' οἰονδήποτε λόγον ἐκτός κακῆς διαγωγῆς ἢ ἀνικανότητος ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν καθηκόντων των :

Νοεῖται ὅτι τὸ Συμβούλιον δύναται νὰ ἐπιβαρύνῃ καὶ νὰ πληρῶνῃ ἀπὸ τὸ Ταμεῖον Φιλοδωρημάτων καὶ Συντάξεων εἰς ὑπάλληλον ἀπομακρυνθέντα τῆς θέσεώς του διὰ λόγους κακῆς διαγωγῆς ἢ ἀνικανότητος ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ καθήκοντός του σύνταξιν ἢ φιλοδώρημα, μὴ ὑπερβαῖνον τὸ ποσὸν τῆς συντάξεως ἢ τοῦ φιλοδώρηματος τὸ ὅποιον θὰ ἠδύνατο νὰ χορηγηθῇ εἰς τὸν τοιοῦτον ὑπάλληλον ἐὰν δὲν ἀπεμακρύνετο.

(III).—(1) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν ἕκαστος ὑπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου, ὅστις διετέλεσεν εἰς τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἐπὶ δέκα ἢ περισσότερα ἔτη δύναται νὰ λάθῃ κατὰ τὴν ἀφυπηρέτησίν του σύνταξιν εἰς τὴν ἀναλογίαν τοῦ ἑνὸς ἑξακοσιοστοῦ τοῦ μισθοῦ του δι' ἐν ἕκαστον πλήρη μῆνα ὑπηρεσίας :

Νοεῖται ὅτι σύνταξις χορηγουμένη εἰς ὑπάλληλον δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν, δὲν θὰ ὑπερβαῖνῃ τὰ δύο τρίτα τοῦ ὑψηλότερου μισθοῦ τὸν ὅποιον ἔλαβεν οὗτος καθ' οἰονδήποτε χρόνον διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας του.

(2) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, εἰς ἕκαστον ὑπάλληλον ἢ ἐργάτην, κατέχοντα μὴ συντάξιμον θέσιν, ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Συμβουλίου, ὁ ὅποιος εὐρίσκετο ἐν τῇ τοιαύτῃ ὑπηρεσίᾳ διὰ περίοδον ἄνω τῶν τριῶν ἐτῶν, θὰ χορηγῆται, ἐπὶ τῇ ἀφυπηρετήσῃ του ἢ ἐπὶ τῇ εἰσοδογῇ του εἰς τὸ Ταμεῖον Προνοίας τοῦ Συμβουλίου, φιλοδώρημα συμφώνως πρὸς τὰς κάτωθι ἀναλογίας :

- (α) Διὰ μὲν τοὺς μηνιαίους ὑπαλλήλους, τὸ ἥμισυ τοῦ μηνιαίου μισθοῦ δι' ἕκαστον συμπληρωμένον ἔτος ὑπηρεσίας.
- (β) Διὰ δὲ τοὺς ἐργάτας δύο ἑβδομάδων μισθός, ὑπολογιζόμενος ἐπὶ τοῦ μέσου ὄρου τῶν ἀπολαθῶν τῶν τριῶν τελευταίων ἐτῶν.

(IV) Ἐκαστος ὑπάλληλος, ὁ ὅποιος δικαιούται νὰ λάθῃ σύνταξιν κατ' ἄλλον τρόπον καὶ ὁ ὅποιος δὲν ἔχει συμπληρώσει τὴν κατωτάτην περίοδον ὑπηρεσίας, ἢ ὅποια ἀπαιτεῖται διὰ τὴν εἰς αὐτὸν παροχὴν συντάξεως, δύναται νὰ λάθῃ κατὰ τὴν ἀφυπηρέτησίν του φιλοδώρημα μὴ ὑπερβαῖνον τὸ πενταπλάσιον τοῦ ἔτησιου ποσοῦ τῆς συντάξεως ἢ ὅποια, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε περίοδος παρέχουσα εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα συντάξεως, θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτὸν δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 4(1).

(V) Ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν τῶν προνοιῶν τῶν Κανονισμῶν τούτων, ὑπηρεσία παρέχουσα τὸ δικαίωμα συντάξεως ἢ φιλοδώρηματος ἀναλόγως τῆς περιπτώσεως, θὰ εἶναι ἡ περίοδος μετὰ τῆς ἡμερομηνίας, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς ὑπάλληλος ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ μισθὸν ἀπὸ τὸ Ταμεῖον τοῦ Συμβουλίου καὶ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀποχωρήσεώς του ἀπὸ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου ἀμφοτέρων συμπεριλαμβανομένων, χωρὶς νὰ ἀφαιρῆται οἰαδήποτε περίοδος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἀπουσίαζεν ἐπ' ἀδείᾳ.

(VI) Ἡ ὑπηρεσία, ἐν σχέσει πρὸς τὴν ὁποίαν δύναται νὰ χορηγῆται σύνταξις ἢ φιλοδώρημα, πρέπει νὰ εἶναι συνεχῆς ἐκτός εἰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἡ ὑπηρεσία διεκόπη λόγῳ καταργήσεως θέσεως ἢ ἄλλης προσωρινῆς ἀναστολῆς ἐργασίας, μὴ προκυπτούσης ἀπὸ κακῆν διαγωγῆν ἢ ἐκουσίαν παραίτησιν.

(VII) Διὰ τὸν σκοπὸν τοῦ ὑπολογισμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως ἢ τοῦ φιλοδωρήματος ἑνὸς ὑπαλλήλου—

- (α) εἰς τὴν περίπτωσιν ὑπαλλήλου, ὁ ὁποῖος κατεῖχε μίαν θέσιν διὰ περίοδον τριῶν ἐτῶν ἀμέσως πρὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἀφυπηρετήσεώς του, θὰ λογίζεται ὁ πλήρης μισθός, ὁ ὁποῖος εἶναι πληρωτέος εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐκείνην ἐν σχέσει πρὸς τὴν θέσιν ἐκείνην·
- (β) ἐν σχέσει πρὸς ὑπάλληλον, ὁ ὁποῖος καθ' οἰονδήποτε χρόνον διαρκούσης τῆς τοιαύτης τριετοῦς περιόδου μετετέθη ἀπὸ μιᾶς θέσεως εἰς ἄλλην, ἀλλὰ τοῦ ὁποῖου ὁ μισθὸς δὲν ἦλλαξε ἕνεκα τῆς τοιαύτης μεταθέσεως ἢ μεταθέσεων, θὰ λογίζεται ὁ πλήρης μισθός, ὁ ὁποῖος εἶναι πληρωτέος εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τῆς ἀφυπηρετήσεώς του ἐν σχέσει πρὸς τὴν θέσιν, τὴν ὁποίαν κατεῖχε τότε·
- (γ) εἰς ἄλλας περιπτώσεις θὰ λογίζεται ὁ μέσος ὄρος τοῦ πλήρους μισθοῦ ὁ ὁποῖος εἶναι πληρωτέος ἐν σχέσει πρὸς ἑκάστην τῶν θέσεων, τὰς ὁποίας κατεῖχεν οὐσιαστικῶς ὁ ὑπάλληλος διαρκούσης τῆς ὑπ' αὐτοῦ κατοχῆς τῶν ἐντὸς τῆς τοιαύτης τριετοῦς περιόδου.

(VIII) Οὐδεμία ἄλλη ὑπηρεσία πλὴν τῆς ὑπηρεσίας εἰς συντάξιμον θέσιν θὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν κατὰ τὸν ὑπολογισμόν τῶν συντάξεων, πλὴν τοῦ ὅτι εἰς περίπτωσιν, κατὰ τὴν ὁποίαν τῆς ὑπηρεσίας εἰς συντάξιμον θέσιν προηγῆτο ἀμέσως συνεχῆς περίοδος ὑπηρεσίας εἰς διορισμὸν εἰς μὴ συντάξιμον θέσιν ἢ περίοδος ὑπηρεσίας πληρωνομένης ἀπὸ ταμείον τοῦ Συμβουλίου, ἢ περίοδος ἀμφοτέρων τῶν τοιούτων ὑπηρεσιῶν, ἢ περίοδος αὕτη, ἢ οἰονδήποτε μέρος αὐτῆς, δυνατὸν νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν.

(IX) Ἐὰν ὑπάλληλος κατέχων συντάξιμον θέσιν ἀφυπηρετήση ἢ ἀπομακρυνθῇ τῆς ὑπηρεσίας συνεπεῖα καταργήσεως τῆς θέσεώς του, ἢ διὰ τὰ εὐκόλυνθῇ ἢ ἀναδιοργανώσεως τῆς θέσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἀνήκει, διὰ τῆς ὁποίας ἀναδιοργανώσεως δύναται νὰ προκύψῃ μεγαλύτερα ἀπόδοσις καὶ οἰκονομία, δυνατὸν νὰ χορηγηθῇ εἰς αὐτὸν σύνταξις ὑπολογιζομένη συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν 4(1) :

Νοεῖται, ἐν τούτοις, ὅτι, ἐὰν διετελέσεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου διὰ περίοδον μικροτέραν τῆς ἀναγκαίας περιόδου τῶν δέκα ἐτῶν δύναται νὰ λάβῃ σύνταξιν ὑπολογιζομένην συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν τοῦτον, ὡς ἐὰν δὲν ὑπῆρξε περίοδος παρέχουσα τὸ δικαίωμα συντάξεως.

(X) Εἰς τὴν περίπτωσιν ὑπαλλήλου τοῦ ὁποῖου καταργεῖται ἡ θέσις, ἢ σύνταξις του δυνατὸν νὰ ἀυξηθῇ διὰ τῆς προσθήκης ὀρισμένου ἀριθμοῦ ἐξηκοσίων τοῦ μισθοῦ του, ἦτοι :

- (α) Εἰς τὴν περίπτωσιν ὑπαλλήλου, ὑπηρετήσαντος εἴκοσι ἔτη : Ἑπτὰ ἐξηκοστά.
- (β) Εἰς τὴν περίπτωσιν, ὑπαλλήλου ὑπηρετήσαντος ὀλιγότερα τῶν εἴκοσι ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ ὀλιγότερα τῶν δεκαπέντε ἐτῶν : Πέντε ἐξηκοστά.
- (γ) Εἰς τὴν περίπτωσιν ὑπαλλήλου, ὑπηρετήσαντος ὀλιγότερα τῶν δεκαπέντε ἐτῶν, ἀλλ' οὐχὶ ὀλιγότερα τῶν δέκα ἐτῶν : Τρία ἐξηκοστά.

Οὐδεμία προσθήκη δύναται νὰ γίνῃ συμφώνως πρὸς τὸν Κανονισμόν τοῦτον οὕτως ὥστε νὰ δίδῃ εἰς ἕνα ὑπάλληλον τὸ δικαίωμα συντάξεως ὑψηλότερας τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῶν δύο τρίτων, ἢ τὸ

δικαίωμα συντάξεως μεγαλύτερας εκείνης, εις την οποίαν θά ἐδικαιούτο λόγω μακράς υπηρεσίας ἅμα τῇ προσεγγίσει τῆς ἡλικίας τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν.

(XI) Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπάλληλός τις ἐτραυματίσθη μονίμως—

(α) κατὰ τὴν πραγματικὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός του,

(β) οὐχὶ ἐξ ἰδίας αὐτοῦ ὑπαιτιότητος, καὶ

(γ) λόγω θλάθης, ἢ ὁποία δέον νὰ ἀποδοθῇ εἰδικῶς εἰς τὴν φύσιν τοῦ καθήκοντός του καὶ λόγω τῆς ὁποίας καθίσταται ἀναγκαία ἢ ἀφυπηρέτησίς του ἢ οὐσιαστικῶς ἐπιταχύνεται, δύνανται, ἐὰν δικαιούται νὰ λάβῃ σύνταξιν, δυνάμει τοῦ Κανονισμοῦ 4(1), νὰ χορηγηθοῦν εἰς αὐτόν, ἐκτὸς τῆς συντάξεως τῆς καταλλήλου διὰ τὴν περίπτωσίν του ἀναλόγως τοῦ πραγματικοῦ μισθοῦ του κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ τραυματισμοῦ του, ποσοστὰ ἐπὶ τοῦ μισθοῦ του ὡς ἐμφαίνεται κατωτέρω :

Ἐὰν ἡ ἱκανότης του ἐπηρεασθῇ ἑλαφρῶς : Πέντε ἐξηκοστά.

Ἐὰν ἐπηρεασθῇ : Δέκα ἐξηκοστά.

Ἐὰν ἐπηρεασθῇ οὐσιαστικῶς : Δεκαπέντε ἐξηκοστά.

Ἐὰν καταστραφῇ τελείως : Εἴκοσι ἐξηκοστά.

Νοεῖται ὅτι τὸ ποσὸν τῆς προσθέτου συντάξεως θά ἐλαττοῦται εἰς τοιοῦτον βαθμὸν ὅσον τὸ Συμβούλιον ἤθελε κρίνει λογικὸν εἰς τὰς ἀκολουθοῦσας περιπτώσεις :

(i) ὅταν ὁ τραυματισθεὶς ὑπάλληλος ἐξηκολούθησε νὰ ὑπηρετῇ ἐπὶ διάστημα οὐχὶ μικρότερον τοῦ ἐνὸς ἔτους μετὰ τὸν τραυματισμὸν του, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὁποῖον ἀφυπηρετεῖ

(ii) ὅταν ὁ τραυματισθεὶς ὑπάλληλος εἶναι κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν τοῦ τραυματισμοῦ του ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡλικίας, εἰς τὴν ὁποίαν κανονικῶς ἀποσύρεται ἢ

(iii) ὅταν ὁ τραυματισμὸς δὲν εἶναι ἡ ἀποκλειστικὴ αἰτία τῆς ἀφυπηρέτησός του, ἀλλ' ἢ ἀφυπηρέτησις ἔχει ὡς μερικὴν αἰτίαν τὸ προκεχωρημένον τῆς ἡλικίας ἢ ἀσθένειαν μὴ ὀφειλομένην εἰς τραυματισμὸν :

Νοεῖται ἐπίσης ὅτι τὸ συνολικὸν ποσὸν τῆς συντάξεως δὲν θά ὑπερβαίῃ τὸ ἀνώτατον ὄριον τῶν δύο τρίτων τῆς συντάξεως, εἰς τὴν ὁποίαν θά ἐδικαιούτο λόγω τῆς μακράς υπηρεσίας ἅμα τῇ συμπληρώσει τῆς ἡλικίας τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν.

(XII)—(1) Οἰοσδήποτε ὑπάλληλος, εἰς τὸν ὁποῖον χορηγεῖται σύνταξις δυνάμει τῶν Κανονισμῶν τούτων, κατὰ τὴν προτίμησίν του τὴν ἀσκουμένην ὡς προνοεῖται ἐν τοῖς ἐφεξῆς, δύναται νὰ πληρωθῇ ἀντὶ τῆς τοιαύτης συντάξεως, σύνταξις εἰς τὴν ἀναλογίαν τῶν τριῶν τετάρτων τῆς τοιαύτης συντάξεως ὁμοῦ με φιλοδώρημα ἴσον πρὸς δώδεκα καὶ ἡμίσειαν φορὰς τοῦ ποσοῦ τῆς οὕτω γενομένης ἐλαττώσεως τῆς συντάξεως.

(2) Ἡ προτίμησις ἢ ἀναφερομένη εἰς τὴν παράγραφον (1) τοῦ Κανονισμοῦ τούτου δύναται νὰ ἀσκῆται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ὑπαλλήλου εἰς οἰονδήποτε χρόνον πρὸ τῆς ἀφυπηρέτησός του.

(XIII)—(1) Ὅταν ὑπάλληλός τις κατέχων μὴ συντάξιμον θέσιν καὶ μὴ ὑπηρετῶν ἐπὶ δοκιμασίᾳ ἢ δυνάμει συμφωνίας, ἀποθάνῃ καθ' ὃν χρόνον εὐρίσκεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν τριῶν ἐτῶν πρὸ τοῦ θανάτου του διετέλεσε συνεχῶς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου θά εἶναι νό-

μιμον διά τὸ Συμβούλιον νὰ χορηγῆ εἰς τοὺς ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένους φιλοδώρημα ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος τὸν μισθὸν πέντε μηνῶν.

(2) Ὅταν ὑπάλληλός τις κατέχων συντάξιμον θέσιν καὶ μὴ ὑπηρετῶν ἐπὶ δοκιμασία ἢ συμφωνία, ἀποθάνῃ καθ' ὃν χρόνον εὐρίσκειται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου καὶ κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πέντε ἐτῶν πρὸ τοῦ θανάτου του κατεῖχε συνεχῶς συντάξιμον θέσιν ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ Συμβουλίου θὰ εἶναι νόμιμον διὰ τὸ Συμβούλιον νὰ χορηγῆ εἰς τοὺς ἐξ αὐτοῦ ἐξαρτωμένους φιλοδώρημα ἐκ ποσοῦ μὴ ὑπερβαίνοντος ἕνα ἐτήσιον μισθόν.

(3) Διὰ τοὺς σκοποὺς τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ ὁ ὅρος «ἐξαρτώμενοι» σημαίνει ἐκεῖνα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας τοῦ ὑπαλλήλου τὰ ὁποῖα ἐξηρτῶντο καθ' ὅλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει ἐκ τῶν ἀπολαθῶν τοῦ ὑπαλλήλου κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου του.

(XIV) Οὐδεὶς ὑπάλληλος ἔχει δικαίωμα νὰ λάθῃ ἀποζημίωσιν διὰ προηγουμένης ὑπηρεσίας ἢ νὰ λάθῃ σύνταξιν, φιλοδώρημα ἢ ἄλλο ἐπίδομα, ὅτιδήποτε δὲ περιεχόμενον εἰς τοὺς παρόντας Κανονισμοὺς δὲν περιορίζει τὸ δικαίωμα τοῦ Συμβουλίου νὰ ἀπολύῃ οἰονδήποτε ὑπάλληλον ἄνευ ἀποζημιώσεως.

(XV) Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν παρόντων Κανονισμῶν, σύνταξις, φιλοδώρημα ἢ ἄλλο χορήγημα, χορηγεῖται εἰς τὸν ὑπάλληλον τοῦ Συμβουλίου τὸν κατέχοντα συντάξιμον θέσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου καὶ ἀφυπηρετοῦντα λόγῳ οἰωνδήποτε τῶν κάτωθι περιπτώσεων :

(α) Κατὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς ἡλικίας τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν.

(β) Ἐπὶ τῇ καταργήσει τῆς θέσεώς του.

(γ) Ἐπὶ τῇ ἀναγκαστικῇ ἀφυπηρετήσει του πρὸς διευκόλυνσιν τῆς ἀναδιοργανώσεως τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἣν ἀνήκει, διὰ τῆς ὁποίας ἀναδιοργανώσεως δύναται νὰ προκύψῃ μεγαλύτερα ἀπόδοσις καὶ οἰκονομία.

(δ) Ἐπὶ τῇ προσαγωγῇ ἱατρικῆς μαρτυρίας ἱκανοποιούσης τὸ Συμβούλιον ὅτι εἶναι ἀνίκανος, λόγῳ πνευματικῆς ἢ σωματικῆς τινος νόσου ἢ ἀναπηρίας νὰ ἐκτελέσῃ τὰ καθήκοντα τῆς θέσεώς του καὶ ὅτι ἡ τοιαύτη νόσος ἢ ἀναπηρία πιθανὸν νὰ εἶναι μόνιμος :

Νοεῖται ὅτι, κατὰ τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ Συμβουλίου, δύνατον νὰ χορηγῆται εἰς ὑπάλληλον, κατέχοντα συντάξιμον θέσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Συμβουλίου διὰ περίοδον ἄνω πῶν τριῶν ἐτῶν καὶ ἀφυπηρετοῦντα πρὸ τῆς συμπληρώσεως τῆς ἡλικίας τῶν ἐξήκοντα ἐτῶν, φιλοδώρημα μὴ ὑπερβαίνον τὸ πενταπλάσιον τοῦ ἐτήσιου ποσοῦ τῆς συντάξεως ἢ ὁποῖα θὰ ἐχορηγεῖτο εἰς αὐτὸν δυνάμει τῆς παραγράφου 1 τοῦ Κανονισμοῦ 4, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε ἢ παράγραφος 1 τοῦ παρόντος Κανονισμοῦ.

(XVI) Σύνταξις, φιλοδώρημα ἢ ἄλλο ἐπίδομα χορηγούμενον δυνάμει τῶν κανονισμῶν τούτων δὲν δύναται νὰ ἐκχωρηθῇ ἢ μεταβιβάσθῃ οὔτε δύναται νὰ κατασχεθῇ ἢ φορολογηθῇ διὰ, ἢ ἐν σχέσει πρὸς οἰονδήποτε χρέος ἢ οἰανδήποτε ἄλληλν ἀπαίτησιν, ἐκτὸς χρέους ὀφειλομένου εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Κύπρου ἢ τὸ Συμβούλιον.

(XVII) Ἐὰν οἰοσδήποτε ὑπάλληλος, εἰς τὸν ὁποῖον ἐχορηγήθῃ σύνταξις, ἢ ἄλλο φιλοδώρημα δυνάμει τῶν παρόντων Κανονισμῶν, καταδικασθῇ εἰς οἰανδήποτε ποινὴν φυλακίσεως ὑπὸ οἰονδήποτε ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐντὸς τῆς Κύπρου ἢ ἐκτὸς τῆς Κύπρου

δι' οιονδήποτε έγκλημα ή παράπτωμα, τότε εις έκάστην τοιαύτην περίπτωσηιν, θά είναι νόμιμον διά τó Συμβούλιον νά διίδη οδηγίας, όπως ή τοιαύτη σύνταξις ή φιλοδώρημα διακοπή άμέσως :

Νοείται πάντοτε ότι ή σύνταξις ή τó φιλοδώρημα θά καταβάλλεται έκ νέου μέ άνδρομικήν ίσχύν εις τήν περίπτωσηιν προσώπου, εις τó όποιον, εις οιονδήποτε χρόνον μετά τήν καταδίκην του, δίδεται έλευθέρως χάρις :

Νοείται περαιτέρω ότι, όταν σύνταξις ή φιλοδώρημα διακοπή διά τόν προμνημονευθέντα λόγον, θά είναι νόμιμον διά τó Συμβούλιον νά φροντίξη όπως όλα ή μέρος τών χρημάτων, εις τά όποία θά έδικαιούτο ó συνταξιούχος, χρησιμοποιούνται πρós όφελος τής συζύγου, τέκνου ή τέκνων του συνταξιούχου, ή μετά τήν έκτισιν τής ποινής του, επίσης πρós όφελος του ίδιου του συνταξιούχου.

(XVIII) Διά νά δύναται τó Συμβούλιον νά χορηγή συντάξεις και φιλοδορήματα δύναμει τών παρόντων Κανονισμών, θά ίδρυθί παμείον υπό τó όνομα «Ταμείον Φιλοδορημάτων και Συντάξεων» τó όποιον θά άποτελήται από όλα τά χρήματα τά πληρωνόμενα υπό του Συμβουλίου εις τó Ταμείον τούτο ως προνοείται έν τοίς έφεξής.

(XIX) Τó Συμβούλιον, υπό τήν επιφύλαξιν τών παρόντων Κανονισμών, θά διαχειρίζεται τó Ταμείον Φιλοδορημάτων και Συντάξεων και θά κρατή χωριστόν λογαριασμόν, τύπου όριζομένου από καιρού εις καιρόν υπό του Συμβουλίου, όλων τών χρημάτων τών εισρεόντων και εκρεόντων του ειρημένου Ταμείου Φιλοδορημάτων και Συντάξεων.

(XX) Τó Συμβούλιον καθ' έκαστον έτος θά επιβαρύνη και θά πληρώνη από τά έσοδα του Συμβουλίου ποσόν έκ £150 εις τó Ταμείον Φιλοδορημάτων και Συντάξεων :

Νοείται ότι τó Συμβούλιον δύναται από καιρού εις καιρόν νά αύξάνη, έλαττώνη ή άναστέλλη τήν άνωτέρω πληρωμήν ως απαιτούν κά περιστάσεις.».

3. Τó άρθρον 152(1) τών Δημοτικών Κανονισμών Λευκάρων τροποποιείται διά τής αντικαταστάσεως τούτου υπό του άκολουθου Κανονισμού :

«152(1) Τά άκόλουθα δικαιώματα δέον νά πληρώνωνται ύφ' έκάστου προσώπου λαμβάνοντος άδειαν δύναμει του Μέρους τούτου τών παρόντων Κανονισμών ήτοι :

Έάν ύπάρχη δικαίωμα εισόδου τó Συμβούλιον θά επιβάλη δικαίωμα επί τών εισιτηρίων εισόδου ως άκολουθως :

- (α) Δι' έκαστον εισιτήριο του όποιου ή συνολική αξία δέν υπερβαίνει τά 50 μίλς, 5 μίλς.
- (β) Δι' έκαστον εισιτήριο του όποιου ή συνολική αξία υπερβαίνει τά 50 μίλς αλλά δέν υπερβαίνει τά 100 μίλς, 10 μίλς.
- (γ) Δι' έκαστον εισιτήριο του όποιου ή συνολική αξία υπερβαίνει τά 100 μίλς αλλά δέν υπερβαίνει τά 200, 20 μίλς.
- (δ) Δι' έκαστον εισιτήριο του όποιου ή συνολική αξία υπερβαίνει τά 200 μίλς αλλά δέν υπερβαίνει τά 250, 25 μίλς.
- (ε) Δι' έκαστον εισιτήριο του όποιου ή συνολική αξία υπερβαίνει τά 250 μίλς αλλά δέν υπερβαίνει τά 500 μίλς, 50 μίλς.
- (στ) Δι' έκαστον εισιτήριο του όποιου ή συνολική αξία υπερβαίνει τά 500 μίλς δικαίωμα έκ 10 μίλς διά κάθε επιπρόσθετον ποσόν έκ 50 μίλς ή μέρος τούτων θά προστίθεται εις τó προμνησθέν δικαίωμα τών 50 μίλς.

Τὸ δικαίωμα τοῦτο θὰ ἐπιβάλληται διὰ τῆς ἐπικολλήσεως ἐν-
σήμου ἐπὶ ἑνὸς ἐκάστου εἰσιτηρίου.».

4. Ὁ Δεύτερος Πίναξ τῶν ἀρχικῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν Λευ-
κάρων τροποποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

ΠΙΝΑΞ ΖΥΓΙΣΤΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Εἶδος ἀρ.	ἐμπορεύματα	ἐλάχιστον βάρος ὀκάδες	δικαιώματα δι' οἰανδήποτε ποσότητα πέραν τοῦ ἐλαχίστου βάρους μίλις διὰ κάθε 10 ὀκ. ἢ μέρος αὐτῶν.
11	ἀμύγδαλα	10	10 ἢ μέρος αὐτῶν
7	χαρούπια φυσικὰ ἢ ἀλεσμένα	40	50 μίλις τὸ καντάρι
8	χαρούπια φυσικὰ ἢ ἀλεσμένα κατὰ τὴν ἐξαγωγήν	40	50 μίλις τὸ καντάρι

5. Τὸ ἀρθρον 107Α τῶν Ἀρχικῶν Δημοτικῶν Κανονισμῶν τροπο-
ποιεῖται ὡς ἀκολουθῶς :

- (δ) Ὅταν ἡ ἀξία τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα πλανοδιοπωλῶνται ὑπερ-
βαίνουν τὰς £10 ἀλλὰ δὲν ὑπερβαίνουν τὰς £20, £1.
(ε) Ὅταν ἡ ἀξία τῶν εἰδῶν τὰ ὁποῖα πλανοδιοπωλῶνται ὑπερ-
βαίνουν τὰς £20, £2.

Οἱ ἄνω Κανονισμοὶ ἐνεκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.
(Υ.Ε. 330/1959/2.)

